

۲۶۳- هنگام خارج شدن از منزل

ابوحمزه ثمالی گوید: به در خانه آن حضرت آمدم و دیدم هنگام خارج شدن از منزل گفت:

بِسْمِ اللَّهِ، آمَنْتُ بِاللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ.

به نام خدا، ایمان آوردم به خدا، توکل نمودم بر خدا.

سپس فرمود: ای ابوحمزه، بنده هرگاه از منزلش خارج شود، شیطان با او روبرو می‌گردد پس هر گاه بگوید: «به نام خدا» دو فرشته به او می‌گویند کفایت شدی، و هرگاه بگوید «به خدا ایمان آوردم» می‌گویند: هدایت گشتی، پس هرگاه بگوید «بر خدا توکل نمودم» می‌گویند حمایت گردیدی، پس دور می‌شود شیطان. و بعضی از آنها به بعضی دیگر می‌گویند: چگونه ما را تسلطی باشد بر کسی که هدایت و کفایت و حمایت شده باشد. آن حضرت سپس گفت:

اللَّهُمَّ إِنَّ عَرَضِي لَكَ الْيَوْمَ.

خداوندا متاع من امروز برای تو است.

و در روایت دیگری است که هرگاه آن حضرت از منزلش خارج می‌شد، می‌گفت:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَصَدَّقُ الْيَوْمَ، أَوْ أَهَبُ عَرَضِي الْيَوْمَ لِمَنْ اسْتَحَلَّهُ.

خداوندا من امروز صدقه می‌دهم، یا متاعم را به کسی می‌بخشم که آن را حلال بداند.